

Ο υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για θέματα ΕΟΚ, κ. Θεόδωρος Πάγκαλος έδωσε σήμερα το πρωί στις 11.00 συνέντευξη προς τους ανταποκριτές ξένου Τύπου, στην αίθουσα Τύπου της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών.

Ο κ. Πάγκαλος ενημερώνοντας τους ξένους δημοσιογράφους για τα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής της ΕΟΚ, στην αρχή της ομιλίας του, είπε τα εξής:

" Κατ' αρχήν θα ήθελα να σας δώσω μερικές γενικές εξηγήσεις, γιατί νομίζω ότι τα συγκεκριμένα ζητήματα, που έχουν τεθεί γύρω από την Διάσκεψη Κορυφής, εξηγήθηκαν αρκετά και από ότι είδα σήμερα το πρωί, έχουνε και αρκετά καλυφθεί. Δηλαδή η εικόνα που δίνεται από τον ελληνικό Τύπο είναι και πλήρης και σωστή σε γενικές γραμμές, πέρα από τις εκτιμήσεις ορισμένων εφημερίδων, που είναι δικό τους ζήτημα και εξαρτώνται από την πολιτική τους γραμμή.

Αυτές οι δύο γενικές ιδέες, που θέλω να σας εκθέσω, η πρώτη αφορά τον προσανατολισμό της εσωτερικής ισορροπίας της Κοινότητας, και η δεύτερη είναι μια εκτίμηση σχετικά με τους θεσμούς και την λειτουργία της Κοινότητας.

Νομίζω ότι η Διάσκεψη Κορυφής, που ζήσαμε εμείς και όσοι από τους συναδέλφους σας είχαν έλθει μαζί μας στις Βρυξέλλες, και βεβαίως, κατ' επέκταση, όλη η κοινή γνώμη, σημειώνει δύο αποτυχίες σημαντικές. Δηλαδή αυτό που λέμε η αποτυχία της Κοινότητας, μπορεί να εξειδικευθεί στην αποτυχία δύο προσεγγίσεων. Το πρώτο πράγμα που απέτυχε, είναι η προσπάθεια να μεταφερθεί στην Κοινότητα - σε κοινοτικό επίπεδο - μια ορισμένη δημοσιονομική αντίληψη, που είναι η περιοριστική δημοσιονομική αντίληψη των πιο συντηρητικών κυβερνήσεων της Ευρώπης, αυτό που ονομάζουμε "μονεταρισμό". Νομίζουμε, δηλαδή, εμείς, ότι αυτό που πάει στραβά και που οπωσδήποτε θα οδηγήσει, αν συνεχιστεί η προσέγγιση αυτή, και σε νέες αποτυχίες, είναι ότι τέθηκε σαν καθοριστικό πρόβλημα της Κοινότητας, ο περιορισμός των δαπανών. Και θα σας εξηγήσω γιατί νομίζουμε ότι αυτό είναι λανθασμένο.

Κάθε κυβέρνηση, καθορίζει την πολιτική δαπανών της, με βάση δυό κριτήρια. Τι πραγματικές δυνατότητες έχει η οικονομία, δεν μπορεί κανείς να δαπανήσει παραπάνω από αυτά που διαθέτει, αυτό είναι λογικό, και επίσης την επιλογή που κάνει κάθε κυβέρνηση, ανάμεσα στην ιδιωτική δαπάνη και την δημόσια δαπάνη. Κάθε κυβέρνηση λέει ότι αυτό θα το περάσω στον προϋπολογισμό και θα κόψω περισσότερο από την ιδιωτική δαπάνη, την ιδιωτική επένδυσή της και θα το κάνω δημόσια επένδυση ή δημόσια δαπάνη. Αυτό είναι η δημοσιονομική πολιτική κάθε κυβέρνησης, πολύ χοντρικά. Όμως, είναι τελείως λάθος να λέμε, ότι επειδή έχουμε κρίση, επειδή έχουμε χαμηλό αριθμό αύξησης των εισοδημάτων στις διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες, πρέπει αυτή τη λογική να την εκφράσουμε και σε κοινοτικό επίπεδο. Γιατί η κοινοτική δαπάνη είναι ένα μέρος της δημόσιας δαπάνης των χωρών - μελών. Και εξυπηρετεί ανάγκες, που ούτως ή άλλως, θα εκάλυπταν οι εθνικοί προϋπολογισμοί. Ελπίζω να καταλαβαίνετε τι εννοώ. Τα χρήματα αυτά ήταν, ούτως ή άλλως, δημόσια δαπάνη. Ήταν στον προϋπολογισμό της Αγγλίας, της Ελλάδας, της Γαλλίας, των διαφόρων χωρών. Το να μεταφερθεί, μεγαλύτερο μέρος από αυτά τα χρήματα, στον κοινοτικό προϋπολογισμό και να υπάρξουν ορισμένες δραστηριότητες, που να καλύπτονται, πλέον, με κοινοτική δράση και όχι με δράση σε εθνικό επίπεδο, δεν έχει καμμία σχέση, ούτε με τις πραγματικές δυνατότητες της οικονομίας, ούτε με την επιλογή ανάμεσα στην ιδιωτική και την δημόσια δαπάνη.

Αυτό που τελικά τίθεται σε αμφισβήτηση και αυτό σημαίνει η σκληρή στάση π.χ. της Γερμανίας, της Αγγλίας, πάνω στην δημοσιονομική πειθαρχία, όπως την έχουν ονομάσει, είναι η ανακατανομή των πόρων σε κοινοτικό επίπεδο. Γιατί, όταν μια δαπάνη, γίνεται σε κοινοτικό επίπεδο και δεν γίνεται σε εθνικό επίπεδο, αυτό που συμβαίνει είναι, απλώς, ότι ορισμένες δαπάνες δεν γίνονται στις ίδιες χώρες, από τις οποίες προέρχονται οι πόροι. Αυτή, όμως, η αμφισβήτηση, δηλαδή, η αμφισβήτηση του γεγονότος, ότι ο κοινοτικός προϋπολογισμός, πως πρέπει να καθιερώνει μια ανακατομή πόρων, αυτή είναι η θέση της κας Θάτσερ - και τελικά όσο και αν αρνείται η κα Θάτσερ ότι δεν δέχεται, δεν ζητάει το " JUSTE RETOUR ", όπως λέμε τό, ότι παίρνεις τόσα να βάζεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό, τελικά είναι σαφές και φαίνεται μέσα από όλες τις θέσεις, ότι αυτή είναι η βασική της ιδέα. Αυτή η προσέγγιση, ότι πρέπει όσα παίρνεις τόσα να δίνεις, δηλαδή, ότι δεν πρέπει να γίνεται ανακατανομή

σε κοινοτικό επίπεδο, είναι η άρνηση της Κοινότητας. Σημαίνει ότι αρνούμαστε την Κοινότητα, και ότι την καταντούμε, την Κοινότητα, μία απλή τελωνειακή ζώνη. Γιατί η ΕΟΚ, είναι μια τελωνειακή ζώνη, σ'όν μια κοινή πολιτική. Η κοινή πολιτική είναι οι ίδιοι πόροι και οι άλλες κοινοτικές δαπάνες. Αν περιορίζουμε τις κοινοτικές δαπάνες, δηλαδή, την ανακατανομή των πόρων σε κοινοτικό επίπεδο, με κοινοτικά κριτήρια, καταργούμε την κοινή πολιτική και η ΕΟΚ παύει να είναι μια Κοινότητα και γίνεται μια απλή τελωνειακή ζώνη.

Μάλιστα, οι Άγγλοι, πάνε πάρα πέρα. Και ζητάνε και την τελωνειακή ζώνη να την καταργήσουν. Και η βασική τους θέση, την οποία, τελικά, δεν μπόρεσαν να υποστηρίξουν μέχρι τέλους, αλλά που δεν την έχουν εγκαταλείψει σε θεωρητικό επίπεδο, δεν είπαν ότι δεν ισχύει αυτή η θέση - είναι να υπολογίζεται για την καθαρή τους συνεισφορά και το ποσό που πληρώνουν στην Κοινότητα για δασμούς και αντισταθμιστικούς φόρους. Δασμούς και αντισταθμιστικούς φόρους πληρώνει μία χώρα, όταν παραβιάζει την τελωνειακή ζώνη, όταν εισάγει έξω από την τελωνειακή ζώνη. Αυτό που ζητάει η κα Θάτσερ, δηλαδή, είναι όλοι να την αποζημιώσουμε, επειδή δεν συμμετέχει πλήρως στην τελωνειακή ζώνη, και δεν παίζει το κοινοτικό παιχνίδι, ούτε σε ότι αφορά τις ανταλλαγές. Θέλει να την αποζημιώσουν οι άλλοι εννέα, για να παραβιάζει την κοινοτική λειτουργία. Για να εισάγει προϊόντα έξω από την Κοινότητα. Αυτή είναι η θέση της. Είναι πολύ απλό. Και καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι εξωφρενικό και δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό. Γιατί, τελικά, έτσι φτάνουμε σε μια ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών και όπως έχει ^{πείλ} επάνειλημμένα ο Πρωθυπουργός, τουλάχιστον εμείς, αν πρόκειται να διαλέξουμε, μια ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών, ή μια τελωνειακή ζώνη, ενδεχόμενα, δεν θα διαλέγαμε αυτήν, ακριβώς, την τελωνειακή ζώνη. Θα διαλέγαμε μια άλλη τελωνειακή ζώνη ή μια άλλη ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών, για να τοποθετήσουμε το διεθνές ελληνικό εμπόριο. Αυτού του είδους η Κοινότητα, όπως την φαντάζονται αυτοί που την προωθούν, δεν έχει για μάρ κανένα απολύτως ενδιαφέρον. Και δεν είμαστε διατεθειμένοι με κανένα τρόπο, ούτε εμείς, ούτε άλλες χώρες να συνεργήσουμε στην συρρίκνωση της Κοινότητας στο επίπεδο της τελωνειακής ζώνης ή ζώνης ελευθέρων ανταλλαγών.

Αντίθετα αυτή η οπτική της Κοινότητας, είναι μια οπτική που πάγια προωθούσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες, είναι η αντίληψη της

ατλαντικής αγοράς . Και θα πρέπει να αναρωτηθούμε μέχρι ποιο σημείο η προσέγγιση της Μεγάλης Βρεταννίας, ουσιαστικά σημαίνει τη διάλυση της Κοινότητας σαν Κοινότητα, δηλαδή την κατάργηση της κοινοτικής πολιτικής στο τέλος της διαδικασίας. Αυτά τα πράγματα δεν είναι καινούργια, είχαν επισημανθεί . Είχαν επισημανθεί π.χ. από τον στρατηγό Ντε Γκώλ παλιά, που είχε πει ότι, θα πρέπει η Βρεταννία πριν μπει στην Κοινότητα, να αποφασίσει εάν θα εγκαταλείψει αυτό που ονόμαζε ο Ντε Γκώλ, " τον πειρασμό του Ωκεανού", να κάνει δηλαδή μια πολιτική επιλογή, όπως την έχει κάνει η Γερμανία. Και ήταν χαρακτηριστική η δήλωση του Καγκελλάριου Κόλ, ο οποίος είπε " εμείς δεν έχουμε άλλη επιλογή, για μάρ η επιλογή είναι μόνον η Ευρώπη". Και ήταν σαφής ο υπαινιγμός του Καγκελλάριου Κόλ, καθώς, επίσης, και προς ποιόν απευθυνόταν, ότι θα πρέπει να γίνει μια επιλογή, αν τελικά, πραγματικά, αυτή η Κοινότητα, είναι κοινή υπόθεση όλων μας, αν θέλουμε να την οικοδομήσουμε προωθώντας τις κοινές πολιτικές και επομένως αυξάνοντας την κοινοτική δαπάνη, γιατί χωρίς κοινοτική δαπάνη δεν υπάρχουν κοινές πολιτικές, ή αν θέλουμε να γυρίσουμε πίσω προς μια καθαρά εμπορική αντίληψη του Ευρωπαϊκού χώρου. Αυτό λοιπόν είναι η πρώτη προσέγγιση.

Εμείς νομίζουμε ότι όλες οι χώρες, εκτός από μας, οι Ιταλοί ενδεχομένως, οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου και η Ιρλανδία ίσως, έκαναν σημαντικές παραχωρήσεις προς αυτή τη κατεύθυνση. Και τελικά όλη τους η προσπάθεια, να διευκολύνουν κάποιο συμβιβασμό με τις βρεταννικές απόψεις, οδηγήθηκε σε αποτυχία. Και πιστεύουμε, ότι κάθε προσπάθεια προς τη κατεύθυνση αυτή, θα οδηγείται σε αποτυχία. Δεν υπάρχει διέξοδος προς αυτή τη κατεύθυνση. Δηλαδή, διέξοδος προς τη κατεύθυνση της περικοπής της κοινοτικής δαπάνης και του περιορισμού των κοινοτικών πολιτικών. Πρέπει να ξεκινήσουμε αλλιώς. Πρέπει να αυξήσουμε την κοινοτική δαπάνη σε ένα επίπεδο, που ^{θα} επιτρέπει άνετα την εφαρμογή νέων πολιτικών, να δούμε ποιές χώρες αδικούνται. Και αν αδικείται η Μεγάλη Βρεταννία, να εξισορροπηθεί η αδικία αυτή, με την κοινοτική δαπάνη. Δηλαδή, να γίνουν μεγαλύτερες κοινοτικές δαπάνες, υπέρ της Μεγάλης Βρεταννίας και όχι να τις επιστρέφεται, απλάς, η εισφορά της, να αυξήσουμε, δηλαδή, το κοινοτικό πεδίο. Και μας φαίνεται πάρα πολύ παράδοξο, εμάς εδώ στην Ελλάδα, που είναι γνωστό ότι είμαστε νέοι στην Κοινότητα, ότι οι χώρες όπου η ευρωπαϊκή ιδεολογία έχει πάρα πολύ προχωρήσει και που μιλάνε σημαντικοί πολιτικοί χώροι

για Ευρωπαϊκή πολιτική ενότητα, θέλουν ταυτόχρονα οι χώρες αυτές να είναι περιοριστικές στο επίπεδο της κοινοτικής δαπάνης. Πως είναι δυνατόν να προωθήσουμε την πολιτική συνεργασία και την πολιτική πλευρά της Κοινότητας, όταν θα στερούμε την Κοινότητα από τον ίδιο τον λόγο της ύπαρξής της, που είναι αυτές οι ελάχιστες κοινές δράσεις, που έχει αυτή τη στιγμή. Αυτό για μας είναι η πρώτη αποτυχία. Πιστεύουμε ότι αν δεν υπάρξει ριζικός αναπροσανατολισμός της συζήτησης θα πάμε και σε νέα αποτυχία και τα προβλήματα της Κοινότητας θα οδηγήσουν σιγά-σιγά στην αποσύνθεση και των κοινοτικών σχέσεων που ήδη υπάρχουν. Γιατί, αν δεν πάει μπροστά η Κοινότητα, μοιραία θα έχουμε αποσύνθεση, Στασιμότητα, όπως ξέρετε, στις κοινοτικές και οικονομικές εξελίξεις δεν υπάρχει.

Η δεύτερη αποτυχία, που για μας είναι σημαντική, και που νομίζουμε, ότι και εκεί δικαιωθήκαμε, ήταν ότι είχαμε καταγγείλει από την αρχή και τόχαμε επισημάνει και τόχαμε πεί και στους εταίρους μας και στη γαλλική Προεδρία, ότι η προσπάθεια να λυθούν τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν μετά την Αθήνα, με την δράση ενός διευθυντηρίου τριών από τις τέσσερις μεγάλες χώρες-γιατί μεγάλη χώρα είναι προφανώς και η Ιταλία στην Κοινότητα-δηλαδή της Βρεταννίας, της Γερμανίας και της Γαλλίας, δεν έχει καμία προοπτική. Εμείς κάνουμε την εκτίμηση αυτή τη στιγμή, ότι έχοντας εφαρμόσει ανοικτές κοινοτικές διαδικασίες, με ισότιμη συμμετοχή όλων των εταίρων, φτάσαμε πολύ κοντύτερα σε μία επιτυχία, απ'ότι έφτασε η Διάσκεψη των Βρυξελλών που μόλις τελείωσε. Χρεωκόπησε το διευθυντήριο, σαν μέθοδος προώθησης των κοινοτικών προβλημάτων. Και δεν ήταν δυνατόν, παρά μόνο έτσι να γίνει. Και θα σας πώ, ένα πολύ απλό λόγο γι' αυτό. Τα βασικά προβλήματα προσανατολισμού, υφίστανται και μεταξύ των τριών μεγάλων, δεν υφίστανται, μόνο, ανάμεσα στους τρεις μεγάλους και σε μας. Και αυτό που εμποδίζει την επίτευξη συμφωνίας, είναι τα βασικά προβλήματα προσανατολισμού, σαν αυτό που σας ανέφερα πριν. Τα ποσά είναι γελοιά, όπως είπε και ο κ. Σημίτης, γυρίζοντας, στο αεροπλάνο. Τα ποσά είναι ασήμαντα. Και ο Έλληνας Πρωθυπουργός στην τελική του δήλωση, είπε ότι δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για τσιγκουνιά, για τόσο μικρά ποσά. Δεν είναι αυτό το θέμα. Το θέμα είναι αν θα λοχύσει ο σωστός προσανατολισμός για την Κοινότητα, κι αν θα υπάρξουν ουστές λειτουργίες. Είναι, δηλαδή, πολιτικό το θέμα και όχι θέμα μερικών εκατομμυρίων λογιστικών μονάδων. Εμείς πιστεύουμε, ότι για να υπάρξει οποιαδήποτε δυνατότητα προόδου, από δω και πέρα, μέχρι τον Ιούνιο, πρέπει να ξανάλειτουργήσουν οι ανοικτές κανονικές/κοινοτικές/διαδικασίες, αυτές που προβλέπει η Συνθήκη της Ρώμης και η κοινοτική πρακτική, με ισότιμη συμμετοχή όλων των χωρών-μελών, όποιο κι αν είναι το μέγεθος τους και η συμβολή τους στον κοινοτικό προϋπολογισμό

Εάν δεν έχουμε αυτές τις δύο προϋποθέσεις, δηλαδή, επαναπροσανατολισμό της συζήτησης και ορθές κοινοτικές διαδικασίες, ανοιχτές με ισοτιμη συμμετοχή, πολύ φοβούμαστε ότι και τον Ιούνιο θα αντιμετωπίσουμε μία νέα κρίση.

Είδα σε μια εφημερίδα σήμερα το πρωί να γίνεται κριτική στον Πρωθυπουργό, λέγοντας ότι η ιδέα της νέας Μεσοήνας είναι κάπως μελλοντολογική. Μα, η νέα Μεσοήνα που ζητάμε εμείς, δεν είναι για τίποτα άλλο, παρά ο ορθός προσανατολισμός της Κοινότητας προς την κοινοτική διαδικασία. Εμείς ζητάμε να ξαναπάρει η Κοινότητα το δρόμο της, αυτόν που πραγματικά είναι και που σημαίνει συνεχή επέκταση της κοινοτικής πολιτικής σε νέους τομείς, νέα πρωτοβουλία, αύξηση της κοινοτικής δαπάνης και διαδικασίες σύγκλισης, γιατί τελικά πως είναι δυνατόν να φανταστούμε ότι θα έχουμε προώθηση της πολιτικής συνεργασίας με οικονομίες που θα αποκλείουν. Εδώ ισχύει ο παραλληλισμός με το Εθνικό Κράτος. Είναι δυνατόν να φανταστεί κανείς, ότι είναι δυνατόν να υπάρξει δημοκρατικό κράτος, με κοινοβουλευτικές διαδικασίες, όπου θα υπάρχει συνεχής απόκλιση ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες; Αυτό είναι αδιανόητο. Είναι γνωστό ότι η συνέναυση και στα κρατικά πλαίσια, στηρίζεται στη σύγκλιση των διαφόρων κοινωνικών ομάδων. Το ίδιο είναι δυνατό να ισχύσει ^{και} ~~σε~~ κοινοτικό επίπεδο. Για να έχουμε περισσότερη προσέγγιση των πολιτικών μας απόψεων, πρέπει να έχουμε περισσότερη σύγκλιση των οικονομιών μας. Καμιά χώρα δεν θα δεχθεί να ανενάψει σε πολιτικές διαδικασίες συνέναυσης, που θα κάνουν μερικές χώρες πλουσιότερες και τις άλλες φτωχότερες. Τουλάχιστον εμείς, όχι. Και τό έχουμε πεί ρητά από την αρχή!

Σε ερώτηση σχετικά με άποψη του Πρωθυπουργού για τη στάση της Βρεταννίας στην Κοινότητα, ο κ. Πάγκαλος απάντησε: " Δεν είπε ακριβώς αυτό ο Πρωθυπουργός. Ο Πρωθυπουργός είπε ότι εκεί που είχαν φτάσει τα πράγματα και - προφανώς - εξέφραζε την ατμόσφαιρα της συνάντησης - θα αισθάνονταν ανακούφιση αυτοί που συμμετείχαν στη συνάντηση, εάν εκείνη τη στιγμή, η Βρεταννία θα αποσυρόταν από τις κοινοτικές διαδικασίες. Αυτή ακριβώς ήταν η δήλωσή του. Και πραγματικά υπάρχει το εξής θέμα, το οποίο θέλω να θέσω υπόψη σας. Αυτή τη στιγμή, οι εννιά χώρες με σημαντικές υποχωρήσεις τουλάχιστον εμείς έχουμε κάνει σημαντικές υποχωρήσεις και έχουμε δείξει πνεύμα συμβιβασμού και συνεργασίας σε μεγάλο βαθμό σε πάρα πολλά θέματα. Οι άλλες χώρες δείξαν επίσης πνεύμα κατανόησης σ' ό,τι αφορά τα ελληνικά αιτήματα, και είχαμε σημαντική προώθηση των ιδιαίτερων ελληνικών προβλημάτων. Μέσα σ' αυτή τη συνάντηση κορυφής δηλαδή, σε όλα τ' άλλα θέματα υπήρξε ένα πνεύμα συνεργασίας, σημαντική προώθηση κοινών θέσεων και υπάρχει αυτό τό θέμα, που δεν είναι θέμα μερικών εκατομμυρίων, αλλά

θέμα πολιτικό που ανατρέπει την όλη κοινοτική διαδικασία. Είναι εντελώς ασυνήθιστο - και αυτό το τόνισε επίσης ο Πρωθυπουργός στη τελική του δήλωση - στις κοινοτικές διαδικασίες μία χώρα μόνο να προβάλλει συνεχές βέτο. Η αρχή της ομοφωνίας προϋποθέτει/όχι/ κάπου, καταλαβαίνεις ότι αν όλοι οι άλλοι επιμένουν στις απόψεις τους κάπου και σύ πρέπει να συμβιβαστείς. Αυτό εννοούσε ο Πρωθυπουργός όταν ρώτησε την κα Θάτσερ - και ήταν αρκετά δραματική αυτή η ερώτηση - "είναι δυνατόν κα Θάτσερ πάντα εσείς να έχετε δίκιο και πάντα οι εννέα χώρες να έχουν 'αδικο;". Νομίζω λοιπόν ότι η δήλωση του Πρωθυπουργού εκφράζει το κλίμα αυτής της στιγμής σε σχέση με τις τρέχουσες κοινοτικές διαδικασίες και δεν είχε την πρόθεση να ζητήσει την αποχώρηση της Μεγάλης Βρεταννίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: " Αναφερθήκατε ενωρίτερα στον στρατηγό Ντε Γκώλ. Νομίζετε ότι οι απόψεις του, όπως εκείνη της " άδειας καρτέλας", δηλαδή η αρχή της ομοφωνίας, δεν αποτελούν ασφαλιστική δικλείδα και για την Ελλάδα, στη περίπτωση που ενδιαφέρει την Ελλάδα κάποιο θέμα. Η αρχή της ομοφωνίας δεν είναι κάτι το οποίο θα προστάτευε την Ελλάδα; "

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: " Δεν κατόλαβα καλά την ερώτησή σας. Δεν είμαι γκωλιστής. Δεν πήρα μια θέση υπέρ του στρατηγού Ντε Γκώλ, εν γένει προς όλη του τη συμπεριφορά και το ρόλο του στην ιστορία. Ανέφερα μόνο μια συγκεκριμένη φράση του στρατηγού Ντε Γκώλ ότι είχε πει κάτι που το βρήκω σωστό ότι θα πρέπει η Μεγάλη Βρεταννία να διαλέξει ανάμεσα στην Ευρώπη και τον Ωκεανό " Tentation dy Grand Large". Και ο στρατηγός Ντε Γκώλ εννοούσε - και νομίζω ότι είχε δίκιο - ότι η Μεγάλη Βρεταννία θα πρέπει να κάνει μια επιλογή όπως έχουμε κάνει όλοι επιλογές, προωθώντας την κοινοτική διαδικασία και να κάνει ορισμένες θυσίες. Γιατί η κα Θάτσερ αναφέρεται με μεγάλη ευκολία σε ότι παίρνει κάθε χώρα από την Κοινότητα. Και μάλιστα μου έκανε εντύπωση ότι σε μια στιγμή ο υπουργός Εξωτερικών ανέφερε και ένα ακριβές νούμερο. Είπε δηλαδή ότι η Ελλάδα παίρνει τόσα χρήματα από την Κοινότητα και θα δώσει μόνο δυό εκατομμύρια Λογιστικές Μονάδες. Είναι λάθος αυτό. Θα δίναμε 35 εκατομμύρια Λογιστικές Μονάδες για την επιστροφή στη Μεγάλη Βρεταννία. Και για μια χώρα τόσο φτωχή σαν την Ελλάδα, αυτό είναι σημαντικό ποσό. Αλλά η Μεγάλη Βρεταννία έχει την τάση να μην υπολογίζει ποτέ συγκεκριμένα θέματα που υπάρχουν αυτή τη στιγμή

και που έχουν απαράδεκτη μορφή και για τα οποία δεν έχουν δοθεί κοινοτικές λύσεις σε βάρος της. Π.χ. δεν έχει υιοθετηθεί εδώ και 20 χρόνια ο φόρος επάνω στις λιπαρές ουσίες, που αφορά τα διάφορα σπορέλαια που κατά κύριο λόγο επεξεργάζονται και διαθέτουν στην κατανάλωση βρεταννικές εταιρίες και ολλανδικές. Υπάρχει το πρόβλημα της "ΚΟΛΤΣΑ" για το οποίο δεν θέλω να σας πώ λεπτομέρειες, αλλά θέλω να σας πώ ένα παράδειγμα. (Η Κόλτσα είναι ένας σπόρος από το οποίο βγαίνει ένα κακό λάδι). Η Κοινότητα επιδοτεί με ένα πάρα πολύ σημαντικό ποσό την εισαγωγή Κόλτσα στη Μεγάλη Βρεταννία και την επαναξαγωγή της, και η Κόλτσα είναι απαράδεκτη λιπαρή ουσία για τους Ευρωπαίους καταναλωτές και εξάγεται κυρίως στον Τρίτο Κόσμο. Αυτά τα προβλήματα υπάρχουν. Όλοι έχουμε προβλήματα με την Κοινότητα. Πρέπει όμως να γίνουν ορισμένες θυσίες. Για μας το ερώτημα είναι, και γι' αυτό ξεκίνησα έτσι, ουσιαστικό: Η Μεγάλη Βρεταννία θέλει Κοινότητα ή θέλει ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών; Εάν θέλει ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών, δεν θα την ακολουθήσουμε στον δρόμο αυτό και δεν θα την ακολουθήσει κανείς. Και μοιραία έτσι θα τεθεί το πρόβλημα, που έχει τεθεί όχι μόνον για τον Έλληνα Πρωθυπουργό, αλλά για όλους τους Πρωθυπουργούς της Κοινότητας. Είναι δυνατόν να θέλουν την Κοινότητα εννέα χώρες και μία χώρα να θέλει ζώνη ελευθέρων ανταλλαγών; Και να γίνεται πάντα αυτό που θέλει η μία αυτή χώρα; Να περνάνε πάντα οι απόψεις αυτής της μίας χώρας; Γιατί θα πρέπει να σας θυμίσω, αυτές οι βρεταννικές θέσεις όταν πριν από δυό χρόνια πρωτοδιατυπώθηκαν, θεωρήθηκαν εξωφρενικές. Εάν θα ανατρέξετε στον Τύπο εκείνης της εποχής ή στα Πρακτικά των κοινοτικών διαδικασιών θα δείτε ότι αμέσως είπαν " μα τι είναι αυτά τα πράγματα; Πού τα βρήκατε; Πως είναι δυνατόν μέσα στην Κοινότητα να γίνουν επιστροφές". Η Ιταλία που ήταν η φτωχότερη χώρα στους έξι, ήταν σημαντικός net contributor τέσσερα χρόνια. Όντας τότε η φτωχότερη χώρα των έξι, ουδέποτε ζήτησε να της επιστραφεί το παραμικρό μέρος αυτού του ποσού. Διότι θεωρούσε φυσικό μέσα στις κοινοτικές διαδικασίες ποτέ να είναι καθαρός συμβολέας και , ποτέ να έχει καθαρές απολήψεις. Όταν προτάθηκαν οι θέσεις αυτές της Μεγάλης Βρεταννίας, θεωρήθηκαν έξω από τις κοινοτικές διαδικασίες . Τώρα έχουμε φτάσει να συζητάμε σαν να είναι δεδομένες. Και πραγματικά αυτό είναι μια μεγάλη επιτυχία της διπλωματίας της κας Θάτσερ, που μας έχει οδηγήσει σ' αυτό το σημείο. Και μάλιστα θέλω να σας πώ και κάτι άλλο. Έφτασε μέχρι το σημείο ο φίλος μου ο Σέρ Τζέφρεϋ , να μιλήσει σε μια στιγμή για τις επιστροφές των τεσσάρων προηγούμενων ετών σαν Acquis Communautaire (κοινοτικό κειτημένο).

Αυτό είναι εξωφρενικό. Μια παραβίαση της Συμφωνίας της Ρώμης να θεωρείται *Acquis Communautaire*. Και ξέρετε, τι του απάντησε τότε ο Αντρεόττι; Εγώ ως καθολικός ξέρω ότι "perseverare, diabolicum" και ότι όταν κάνει κανείς μια αμαρτία μία φορά αυτό δεν μπορεί ποτέ να αποτελέσει λόγο για να την επαναλάβει."

ΕΡΩΤΗΣΗ: " Σχετικά με τη χρήση και τη κατάχρηση του βέτο μέσα στην Κοινότητα, αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Πρωθυπουργός μιλώντας πριν από ένα μήνα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κόμματός του, είχε πει ότι εάν η Κοινότητα δεν δεχθεί τα ελληνικά αιτήματα, θα γίνουμε πάρα πολύ δύσκολοι εταίροι και έχουμε και την αρχή της ομοφωνίας η οποία μας δίνει ένα πολύ ισχυρό όπλο. Αυτή τη στιγμή η κα Θάτσερ τι διαφορετικό κάνει; ".

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: " Να σας πώ τι διαφορετικό κάνει. Είναι σχετικά απλό. Η κα Θάτσερ έχει κάνει όχι μόνο χρήση του βέτο, αλλά και κατάχρησή του. Ο κ. Παπανδρέου δεν το έχει κάνει ακόμα. Αφήστε να το κάνει. Με συγχωρείτε, η σκέψη σας-θα έλεγα-αν μου επιτρέπετε, επειδή αναφέρθηκα και στον καθολικό Αντρεόττι πριν, ^{είναι} Ιησουϊτική κάπως, είναι σοφιστική για να την πώ με την αρχαία ελληνική. Δηλαδή, λέτε τι διαφορετικό κάνει. Εμείς δεν έχουμε θέση βέτο. Και τέτοιες δηλώσεις σαν αυτές που λέτε, όχι μία αλλά δεκάδες κάνουν όλοι οι Ευρωπαίοι ηγέτες, κάθε φορά που υπάρχει συνάντηση Κορυφής, γιατί ο καθένας έχει κάτι να υπερασπίσει και λέει ότι η ομοφωνία υπάρχει και εγώ έχω ένα σημείο στο οποίο είμαι ανυποχώρητος. Όλες οι χώρες στην Κοινότητα έχουν ένα σημείο στο οποίο είναι ανυποχώρητες. Αλλά κανείς δεν συζητάει το θέμα της κατάργησης του βέτο αυτή τη στιγμή. Αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα το οποίο ορθώς θέτετε. Αλλά, οπωσδήποτε το να πούμε ότι κάνει το ίδιο πράγμα ο κ. Παπανδρέου που αναφέρθηκε στην ομοφωνία με την κα Θάτσερ η οποία έχει θέσει όλα αυτά τα βέτο στην ιστορία της Κοινότητας... εγώ δεν έχω καμιά αντίρρηση να κάνετε παραλληλισμό Παπανδρέου και Θάτσερ. Δεν ξέρω αν θα αρέσει στην κα Θάτσερ!"

ΕΡΩΤΗΣΗ: " Πως τοποθετείται η ελληνική κυβέρνηση στην πρόταση για μια έκτακτη Σύνοδο Κορυφής πριν από αυτή του Ιουνίου;".

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: " Ο Πρωθυπουργός πήρε ήδη θέση για αυτό το θέμα όταν λέχθηκε από τον Πρόεδρο Μιττεράν. Μ'αυτή την ευκαιρία ήθελα να πώ ότι η πρόταση του κ. Αβέρωφ προς τον κ. Μιττεράν να κάνει έκτακτη σύγκληση είναι λίγο πρωθύστερη. Δηλαδή, πιθανόν να μην ήταν πληροφορημένος ο κ. Αβέρωφ. Το είχε πει ήδη ο κ. Μιττεράν ότι θα καλέσει έκτακτες διαδικασίες. Λοιπόν βρίσκω λίγο εκτός χρόνου και τόπου να γίνεται πρόταση για κάτι που έχει λεχθεί. Θα μπορούσε ο κ. Αβέρωφ να εκφράσει την υποστήριξή του προς την ιδέα του κ. Μιττεράν. Εμείς, είπαμε τότε, ότι βρίσκουμε πρόωρο να συγκληθεί άλλη Διάσκεψη Κορυφής ενδιάμεσα. Αλλά ούτε ο κ. Μιττεράν το είπε σαν πρόταση. Είπε πώς θα σας φαινόταν και οι περισσότερες χώρες μεταξύ των οποίων και εμείς, είπαμε ότι εάν γίνει πριν από τον Ιούνιο άλλη Διάσκεψη Κορυφής θα είναι πρόωρο. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει επιτάχυνση της ταχύτητας λειτουργίας των οργάνων της Κοινότητας. Και σας λέω σαν πληροφορία ότι η Γαλλική Προεδρία συγκάλεσε ήδη το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, δηλαδή τους υπουργούς Εξωτερικών για την Τρίτη 27".
